

УДК 331.3:35.088

ЗАСТОСУВАННЯ ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТУ ДЛЯ КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ ПОВОЄННОЇ УКРАЇНИ

Автор – Діана Манвелян¹, студ. гр. МЕН-22

Науковий керівник – к. е. н., доц. каф. менеджменту, управління проектами
і логістики Надія Шапа²

¹manvedianoeka@gmail.com, ²shapa.nadia@pdaba.edu.ua

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Для відновлення та розвитку підприємств повоєнної України велике значення, на наш погляд, бути мати якість менеджменту, а саме рівень застосування сучасних наукових технологій Тайм менеджменту (Time-management), які спрямовані на раціональне використання робочого часу та правильному вибору пріоритетів у виконанні справ.

Термін «тайм-менеджмент» виник у 70-х роках ХХ століття, але ще за довго до цього, на думку П. Бренса, перші інструменти тайм-менеджменту втілював Бенджамін Франклін. Це поняття включає в себе ефективне виконання роботи й гармонійний розподіл часу між усіма аспектами життя. За деякими джерелами, винахідником терміну тайм-менеджмент вважається компанія Time Management International. Її засновник, данин Клаус Меллер [1].

На думку вчених та практиків тайм-менеджмент є невід'ємної складовою ефективного управління. Видатними дослідниками, які мають значний внесок у розвиток цього напрямку менеджменту вважають Ф. У. Тейлора (праця «Принципи наукового менеджменту», 1911 р.), Дж. Т. МакКей («Управління часом», 1959 р.), П. Дракер («Ефективний управлінець», 1967 р.), А. Лейкен («Як досягнути контролю над Вашим часом та життям», 1973 р.), С. Кові («7 навиків надзвичайно ефективних людей», 1989 р.), Д. Ален («Впоратись із справами : Мистецтво продуктивності без стресу», 2001 р.) [2]. Окремі питання тайм-менеджменту також висвітлюють : П. Берд (планування та контроль часу), Ф. Кей («посуньте з мертвої точки ваш тайм-менеджмент»), М. Кук (Ефективний тайм-менеджмент.), Ф. О'Коннелл («встигай все вчасно»), Б. Трейсі («керуй своїм часом і подвій результати») [3].

Існують різноманітні технології тайм-менеджменту, що до вибору пріоритетних справ. При встановленні цілей і плануванні праці необхідно навчитися визначати пріоритети, тобто найважливіші й термінові завдання. Традиційними способами, які менеджери можуть застосовувати з метою вибору пріоритетних справ є наступні:

- принцип Парето (тільки 20 % виконаних завдань забезпечують 80 % успіху, таким чином, менеджерам доцільно визначити такі завдання і виконувати їх в першу чергу),
- правило Л. Зайверта (основне правило планування часу: 60 % – запланований час; 20 % – непередбачений час (резерви часу на незаплановані дії); 20 % – спонтанна активність (управлінська діяльність, творчість).),
- метод Ейзенхауера (рекомендовано розподіляти завдання за двома категоріями: важливість та терміновість),
- АВС-аналіз (розподіл справ на групи А, В, С (15/20/65) в залежності від їх впливу на досягнення мети. По суті, в даній методиці об'єднані Матриця Ейзенхауера і Принцип Парето).

Останнім часом з'являються нові назви методів, незвичні та, інколи, кумедні, дані, скоріше, з метою привернення уваги, як то: «З'їсти жабу на сніданок», «Pomodoro», метод «Швейцарського сиру» та метод «Слона». Сутність цих методів не є новою та по-суті відображає ідею традиційних вищенаведених способів, але деякі акценти варто зазначити. Наприклад, ідея методу «Слона» полягає в тому, що об'ємні та важкі завдання може бути важко або неможливо виконати за один раз, тому краще розділити їх на частини, розбити на більш малі етапи, які можна виконувати по черзі. Це допоможе поступово йти до мети, та контролювати свій час. Сутність методу «З'їсти жабу на сніданок» полягає в тому, що треба знайти найважче й найважливіше завдання та виконати його до кінця. Таке завдання зазвичай не тільки велике й важке, а ще й неприємне. Тому не кожному хочеться виконувати таке завдання, бо чим важче справа, тим більше ми його відкладаємо на потім. Цей метод допомагає покращити успішність завдань та зосередитися на найважливішому [5].

Підсумовуючи проведений аналіз методів вибору пріоритетних справ та планування часу, зазначимо, що знання цих технологій допоможе керівникам вітчизняних підприємств краще організовувати свій час і бути високо продуктивним. Крім того, застосування технології тайм-менеджменту може значно покращити якість менеджменту і, таким чином, створити найсприятливіші умови для відновлення та розвитку підприємств повоєнної України.

Список використаних джерел:

1. Вікіпедія : Вільна Енциклопедія. Керування часом. [Електронний ресурс]. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Керування_часом
2. Возний Н. Р., Бала Р. Д. Етимологія та розвиток тайм-менеджменту як невід'ємної складової ефективного управління. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. Вип. 24, № 9. С. 208–214.

3. Іваницька С. Б., Галайда Т. О., Толочій Р. М. Впровадження європейських методик тайм-менеджменту в Україні. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 21. [Електронний ресурс] URL: <http://global-national.in.ua/archive/21-2018/58.pdf>
4. Публічна оферта. Розставляємо пріоритети, або що таке матриця Ейзенхауера. [Електронний ресурс]. URL: <https://para.school/blog/management/что-такое-матрица-ейзенхауера>
5. Методи тайм-менеджменту. [Електронний ресурс]. URL: http://time-management-24.blogspot.com/2015/06/blog-post_2.html